

Journal of Education Studies

Volume 9
Issue 3 May-June 1980

Article 1

1-1-1980

โรงเรียนของใคร

รุจิระ สุภรณ์ไพบูลย์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

สุภรณ์ไพบูลย์, รุจิระ (1980) "โรงเรียนของใคร," *Journal of Education Studies*: Vol. 9: Iss. 3, Article 1.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.9.3.9

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol9/iss3/1>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

โรงเรียนของใคร

รุจิระ สุภรณ์ไพบูลย์*

คำถามนี้ อาจจะได้คำตอบโดยไม่ต้องถามต่อว่า “โรงเรียนอะไร โรงเรียนประชาบาลหรือ? โรงเรียนเทศบาลหรือ? โรงเรียนราษฎร์ หรือ โรงเรียนสาธิตหรือ?” คำตอบของคำถามนี้จะเป็นอย่างเดียวกัน ไม่ว่าโรงเรียนนั้นจะเป็นโรงเรียนในสังกัดใด คือ โรงเรียนจะต้องเป็นของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน นับเรื่อยลงไปจากเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ ครูเจ้าหน้าที่คณงาน ภารโรง และนักเรียน หรือแม้จะนับย้อนขึ้นมาก็คงจะเป็นบุคลากรประเภทเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะสถาบัน โรงเรียนหรือสถานการศึกษา ทำนองนี้ บุคลากรทุกฝ่ายจะต้องทำงานประสานกัน ช่วยเหลือและอาศัยซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้โรงเรียนโดยส่วนรวมเป็นสถานที่ที่จะประสิทธิประสาทความรู้ให้แก่นักเรียน หรือเป็นแหล่งที่นักเรียนจะได้ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ มากที่สุด ถ้าคิดในทางตรงข้ามที่ว่า ถ้าบุคลากรทุกฝ่ายต่างก็มุ่งแต่จะทำหน้าที่ของตนฝ่ายเดียวโดยไม่หมายประสานงานหรือให้ความร่วมมือกับฝ่ายอื่นแล้ว ความก้าวหน้าของโรงเรียนแห่งนั้นก็ดำเนินไปด้วยความยากลำบาก ตัวอย่างเช่น หากครูมุ่งสอนอย่างเดียวไม่ได้สนใจว่านักเรียนจะตั้งใจเรียนหรือไม่ พอใจหรือไม่ และเข้าใจบทเรียนหรือไม่ นักเรียนมีปัจจัยอันใดเป็นเหตุแห่งพฤติกรรมที่สังคมไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ ผู้บริหารก็ไม่สนใจ หรือให้การสนับสนุน การทำการสอนของอาจารย์ผู้สอน เช่น การจัดบริการต่าง ๆ ได้แก่ บริการเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้า บริการทางค่าน้ำค่าอุปกรณ์การสอนสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้สอน คงมุ่งทำงานตามสายงานปกติไปวันหนึ่ง ๆ เจ้าหน้าที่ คณงาน ภารโรง ก็ทำงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้อย่างเดียว ผลของการทำงานทำนองนี้ บุคคลอีกผู้หนึ่งคือนักเรียนก็คงจะไม่มีความสุขในการเรียนเท่าใดนัก เพราะจะขาดความอบอุ่น ขาดความเอาใจใส่ของครูอาจารย์ผู้สอน ไม่ได้รับการสนับสนุนจาก ครูใหญ่

* อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้จัดการ ฉะนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการจัดการเรียนการสอนของทุกโรงเรียน บุคลากรทุกฝ่ายนอกจากจะปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนที่ได้ถูกกำหนดไว้อย่างแจ่มชัดแล้ว ก็ยังควรจะได้เข้าใจในขอบเขตหน้าที่ของบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน เพื่อคอยให้ความร่วมมือและสนับสนุนกันอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้บรรลุเป้าหมาย คือความสำเร็จของนักเรียน

ครูอาจารย์หรือผู้สอน ปัจจุบันนี้ไม่เพียงจะสอนหนังสืออย่างเดียวแต่จะต้องทำหน้าที่สอนคน ทำหน้าที่ประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในโรงเรียนทำงานร่วมกับคนภายนอกที่สำคัญคือผู้ปกครอง ครูควรต้องระลึกอยู่เสมอว่าการสร้างคน การอบรมสั่งสอนนักเรียนเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ต้องทำด้วยความยินดีเสียสละทั้งแรงกาย แรงใจ บางครั้งยังพาดพิงไปถึงกำลังทรัพย์ การอุทิศกำลังต่าง ๆ ทั้งหลายที่กล่าวมาแล้ว บางครั้งจะไม่ยุติธรรมกับผู้มีอาชีพครูนัก ก็เป็นการเรียกร้องให้ครูทำงาน หรือประพฤติปฏิบัติผิดไปจากบุคคลที่ทำหน้าที่อื่นมากเกินไป เช่นครูจะต้องเป็นผู้ที่สุภาพเรียบร้อยด้วยวาจา การแต่งกาย (จำกัดแบบของเสื้อผ้า จำกัดสีส้น และลวดลาย) ต้องไม่เสพเครื่องคองของมีนเมา ต้องไม่กรายเข้าไปในบางห้องที่ ไม่เกี่ยวข้องแล้วสมมุติในอบายมุขต่าง ๆ เป็นต้น ไม่ว่าเสียงแว่วของสังคมจะเรียกร้องครูมากเท่าใดก็ตาม ตัวครูซึ่งเป็นผู้ตัดสินใจเลือกทำประโยชน์ทางด้านงานสอนแล้วควรจะต้องเป็นผู้เลือกแนวทางปฏิบัติให้เหมาะสมกับงานนี้เอง และควรระลึกไว้เสมอว่า ครูต้องเต็มใจสอน ตั้งใจสอน แนะนำวิธีศึกษาหาความรู้ให้แก่เด็กนักเรียนในทุกโอกาส มีสติประจำใจ ถือว่าความสำเร็จของลูกศิษย์ คือ ความสำเร็จของครู

นักเรียน มีหน้าที่ศึกษาหาความรู้ในส่วนของตนให้เต็มความสามารถ พยายามใช้เวลาในแต่ละวันที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เต็มที่ ตั้งใจเรียนทุกวิชาตามตารางเรียนที่โรงเรียนกำหนด (ในห้องเรียน) ศึกษาเพิ่มเติมเมื่อมีเวลาว่างด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนเพิ่มพูนความรู้ที่ได้รับพื้นฐานมาแล้วในห้องเรียนปฏิบัติแต่สิ่งที่ได้รับการเลือกสรรแล้วว่าควร เช่นกล่าวแต่่ว่าจากที่ไพเราะ ชวนฟัง ประพฤติชอบ ประกอบแต่ความดี มีความมานะอดทนต่อสิ่งยั่วเย้าทั้งหลายอย่าคิดว่าอะไรที่ผู้อื่นทำได้ตนเองจะต้องทำได้บ้างทั้งหมด เพราะบางสิ่งบางอย่างที่ผู้อื่นทำนั้นไม่ใช่สิ่งดีที่เราจะต้องเอาเป็นตัวอย่าง ต้องพยายามเป็นตัวของตัวเองใช้เหตุผลในการพิจารณาเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยใจเป็นกลาง ไม่มีอคติ มีสัมมาคารวะอ่อนน้อม ประพฤติตนให้เป็นที่ยกย่อง

ของครูอาจารย์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีของศิษย์ เป็นเครื่องจูงใจให้อาจารย์ใคร่ที่จะสอน ให้ความช่วยเหลือ เป็นเครื่องแต่งกายอีกชั้นหนึ่งซึ่งไม่ต้องหาซื้อจากที่อื่น

หากครู อาจารย์ และนักเรียน ต่างปฏิบัติได้เหมาะสม มีความรู้สึกที่ถูกต้องต่อกัน แล้ว บรรยากาศในห้องเรียนก็จะสดใสเป็นที่สุด คือ ครูก็อยากจะสอน นักเรียนก็พร้อมที่จะรับคำแนะนำ โรงเรียนจะเป็นบริเวณที่เต็มไปด้วยความสุข ซึ่งบรรยากาศเหล่านี้ จะแผ่อแผ่ไปถึงผู้ปกครองด้วยในที่สุด

ผู้เขียนเชื่อว่า พวกเราที่มีอาชีพครูคงจะไม่ปฏิเสธบรรยากาศที่กล่าวถึงแล้วนี้บ้างเป็นแน่ และเมื่อพิจารณาแล้ว บรรยากาศที่ว่าจะเกิดขึ้นก็ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกๆ ฝ่าย ซึ่งได้แก่ ครูอาจารย์ผู้สอน นักเรียน ครูอาจารย์ฝ่ายบริหาร เจ้าหน้าที่ คณงาน ภารโรง ของโรงเรียนทุกคน ดังนั้นทุกคนในโรงเรียน จะกล่าวได้เต็มปากว่า “โรงเรียนนี้ของเรา”
